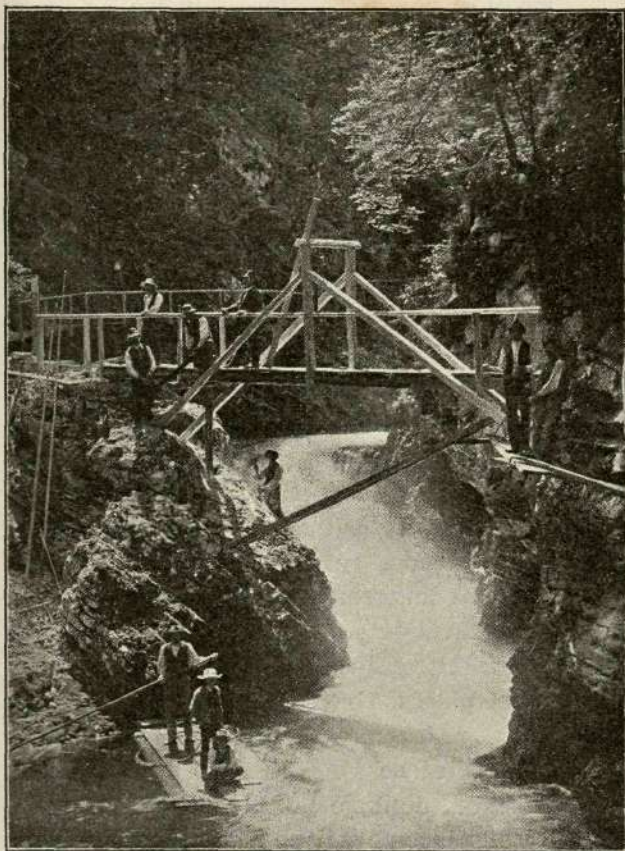

Delo v Vintgarju.

pa tam se nagiblje čez rob kake skale grmovje, kakor bi zrlo v prepad in bi se ne moglo nagledati razpenjenih valov, ki se besno drvé po dnú mračnega brezdna. Marsikje visi čez skalovje usihajoča smreka, katero je na pol izruval vihar, ali kateri je zmanjkalo hrane in življenja na preperelem kamenju. Vse to pa ogrinja čaroben polmrak, ki dela mračno skalovje še bolj temotno in skrivnostno.

Obiskovavcu se ponuja v „Peklu“ krasen razgled, ker ga pot vodi visoko nad vodo, skoro ob vrhu skalovja. Pečine, ki se tu dvigajo opazovavcu nad glavo, bilo je treba prelezeti, ko se je delal načrt za pot skozi Vintgar. Res da imajo te skale sedaj malo drugačno podobo, ko jih ovija uglajena pot. Vendar, ako jih ogleduješ, ne bi skoraj verjel, da jih je kdaj mogel preplezati kak človek.

Na nasprotnem, severnem bregu pa vidiš silno visoko, okroglo in stolpu podobno skalo. Tej pečini so dali ime „Skala kranjske hranilnice“ v zahvalo za veliko podporo, ki jo je dal ta zavod za pot skozi Vintgar.¹⁾ Pečina je videti, kakor bi jo bil kdo obtesal. Zato mi je stavil nekdo, ki sem mu kazal Vintgar, najivno vprašanje: „Ali so to skalo izklesali delavci, kateri so gradili pot skozi Vintgar?!“ Ko bi jo bili delavci izsekali, morali bi biti tudi več kot Štempiharji!

Takoj za „Peklom“ se soteska razširja. Skalovje se sicer na obeh straneh popenja visoko proti modremu nebu, vendar ni več tako navpično, da bi med posameznimi skalami grmičje in bukovje ne moglo najti tal svojim koreninam. Bujno rastoče leskovo in bukovovo grmovje pomalja široke veje čez pot, da korakaš popolnoma v njihovi senci. Zdi se ti, kakor bi vrsta vernih slug držala nad teboj široke svilnate zastore, ki so obsejani s težko roso, kakor z dragim kamenjem in biseri. Solnčni žarki se igrajo in se odbijajo na mokrih listih, lomijo se v kapljah, ki

počivajo na lističih, da rosne kaplje iskré in se žaré v tisočeri barvah. Veter poveva s tem nežnim stolistim zagrinjalom, ki je prosojno kakor fina svila, in otresa z njega blesteče bisere; hkrati pa udarja obenj z mehkim, belim sopuhom, ki ga je dvignil iz šumečih valov, sopuh se vlega na nežne liste, kakor bi hotel počíti, toda v hipu se preliva v nove bisere in v bliščeče drage kamene.

Svetlozelena barva v tem delu Vintgarja prevladuje; le kjer rastlinje odgrinja stolisti zeleni zastor, pogledujejo skozi vrzeli temno-sive mrke skale. Čim više se ozreš, tembolj redko je pečevje, visoko, visoko nad skalnatimi zidovi pa vidiš gladek svet, porasten z gozdovjem, ki sega še dvakrat više,

¹⁾ Izdatno so podpirali podjetje tudi gg. B. Lergtporer, Tirman, Valtrini, operni pevec Pogačnik-Naval in slavni deželni zbor kranjski.